

NOTA REDAKCYJNA

W układzie kompozycyjnym niniejszego tomu „Roczników Humanistycznych” postanowiliśmy wyróżnić ze względu na jednorodność tematyczną artykuły zawarte w części I. Wszystkie zostały przygotowane na V konferencję aksjologiczną poświęconą prawdzie w literaturze, która odbyła się jesienią 2007 roku w Lublinie. Zasadniczy dorobek konferencji opublikowany został w książce pt. *Prawda w literaturze* (Lublin 2009). Zamieszczone w tej części teksty prezentują stanowiska, jakie wobec prawdy artystycznej zajmują wybitni polscy twórcy (Norwid, Liebert, Brandstaetter, Herbert, Odojewski, Dukaj). Pozostałe artykuły o zróżnicowanej problematyce badawczej (Vogel, Herbert, Herling-Grudziński, Piasecki, Strykowski, księga Hioba) znajdzie czytelnik w części II.

Część III zawiera pogłębione omówienia książek ważnych dla współczesnej refleksji literaturoznawczej o nastawieniu kulturowym. Mamy więc subtelną refleksję nad klasyczną już pozycją antropologii interpretatywnej, stosunkowo niedawno przełożoną na język polski (Nahirny o *Negarze Geertza*) oraz wgląd w często dziś podejmowaną problematykę ciała (Dobner o *Ucieleśnieniach*).

W części ostatniej (Appendix) publikujemy z rękopisu młodzieńczą rozprawkę Zofii Górskiej pt. *Literatura polska*, powstałą w połowie XIX wieku, a wydobytą z dokumentów rodzinnych przez Stanisława J. Roztworowskiego. Z punktu widzenia historii poetyki można uznać, że jest to bodaj pierwszy polski tekst teoretyczny o poezji, napisany przez kobietę. Górka definiuje literaturę w nawiązaniu do Mochnackiego, następnie rozważa główne działy poezji i krótko charakteryzuje poszczególne gatunki. Jej tekst jest niewątpliwie odzwierciedleniem romantycznej świadomości literackiej i jako świadectwo może stanowić cenne źródło dla współczesnego historyka literatury.

Komitet Redakcyjny